

Spodsbjerg ved Hundested

Spodsbjerg er en ca. 30 m høj moræneklint, der ligger på kysten midtvejs mellem Hundested og Kikhavn på østsiden af indsejlingen til Isefjord. Her ligger i dag det 9 m høje Spodsbjerg Fyr.

Det første fyr blev opført i 1845 og afløst i 1865 af et 5 m højt tårn med roterende spejleapparat. Det nuværende fyr, der er 9 m højt og ses på postkortet, er et vinkelfyr opført i 1907 med fast linseapparat og en vægebrænder, der blev ændret til en blaugasbrænder i 1919. Neden for skrænten med fyrtårnet og polarforskeren Knud Rasmussens hus ligger en lille havn, Spodsbjerg havn.

Rørvig Lodseri, der blev oprettet i 1728, besluttede i 1803, at der skulle oprettes et lodseri i Spodsbjerg. For Rørviglodserne på den modsatte side af Isefjorden havde vanskeligt ved at nå ud til skibe under visse vindforhold. Rørviglodserne havde haft til huse i Rørvigs Tolderbolig, men da Rørvig i 1845 fik en lodsoldermand uden for Toldvæsenet, har det nok været lettere at få mulighed for at benytte fyrtårnet til udsigts- og opholdsrum.

For i 1848 blev Admiralitetet nedlagt og afløst af Marineministeriet, der fra dette år omfattede Fyrvæsenet, Vagervæsenet, Lodsvæsenet og kongens orlogsflåde efter enevældens afskaffelse i 1848. Og lodsoldermandshuset i Rørvig, der oprindeligt havde fået navnet "Tolderhuset", var blevet overdraget af Toldvæsenet til Lodsvæsenet i 1846.

I 1803 blev der derfor ansat fire lodser i Spodsbjerg, som kunne lodse til Rørvig. I 1845 var der syv faste lodser og en reservelods i Rørvig og stadig fire faste lodser i Spodsbjerg. Men da der blev opført en havn i Hundested i 1862, blev lodsstationen i Spodsbjerg nedlagt og flyttet til Hundested.

Skrevet af Danmarks Lodsmuseumsforening